

[Askjær Jørgensen]

masse penge, og man sagde, om der var nogle partier, det ville tage ansvaret for at forhindre energiministeren i at tjene denne kvarte milliard kroner, eller hvor meget det nu var.

Vi accepterer, at socialdemokratiet og energiministeren har ret til at have den opfattelse, at man ved statslig oliehandel kunne gøre Danmark en tjeneste, men lige så vel har vi ret til at have den opfattelse, at Danmark taber penge ved det eller i bedste fald ikke tjener noget ved det. Vi anfægter ikke, at socialdemokraterne og energiministeren har ret til at have deres vurdering af tingene, men vi vil forbeholde os ret til at have den stik modsatte opfattelse. Så lang tid en sag ikke er prøvet i folketingsalen, det er den her ikke, det er et helt nyt område, så mener vi ikke, det er rimeligt, at man vil påberåbe sig, at det er en hastesag, at det er en sag, man kan tjene en masse penge på, at det er for at sikre Danmarks olieimport, at det vil gavne betalingsbalancen og alt sådan noget. Ja, det var det i henhold til den politiske opfattelse i ét parti eller måske i flere partier, men så sandelig ikke i alle partier. Vi var ikke det eneste parti, der ville stemme imod det aktstykke og betragtede det som noget meget alvorligt.

Jeg skal beklage, at det har udviklet sig sådan, at vi ikke har kunnet få den ret, vi ellers har, til at få sager ned i folketingsalen, og resultatet bliver altså, at vi bliver nødt til at have en tungere arbejdsangang i finansudvalget, fordi vi nu er nødt til at tage forbehold over for sagerne. Men det er ikke os, der har ønsket, at vi skulle have en tungere arbejdsangang i folketingets finansudvalg.

Jeg håber, at ministeren, når vi skal have debatten om den forespørgsel, vi har rejst fra vort partis side, til den tid tør fortælle noget om, hvad det er, han foretager sig. Det har vi endnu ikke oplevet at ministeren turde.

Albertsen (S):

Jeg havde i mange år den glæde at have en kollega, der var valgt på Færøerne, hr. Johan Nielsen, som var klog, hvad skriftens stemme angår. Han erindrede mig ved flere lejligheder om et skriftsted, som har følgende ordlyd – jeg må indrømme, at jeg ikke i øjeblikket kan henvise til det pågældende sted i Bibelen...

Formanden:

Det vil vi gerne have oplyst til fortrykket.

Albertsen (S):

Det skal jeg gerne bidrage til. Skriftstedet lyder:

»På dommens dag skal du gøre rede for hvert et overflødigt ord, du måtte have sagt.«

Jeg håber, at jeg med de bemærkninger, jeg fremfører nu, klart vil efterleve det påbud, der ligger i denne formulering.

Jeg skal kun oplyse, at denne sag har fået en ganske normal behandling i finansudvalget. Vi har undersøgt, fremsendt spørgsmål, haft et langvarigt samråd, og efter at denne grundige bearbejdning af udspillet i form af aktstykket var foretaget, enedes hele finansudvalget – og jeg understreger: hele finansudvalget – om, at sagen skulle behandles på et ekstraordinært møde med eneste punkt på dagsordenen: stillingtagen til aktstykke nr. 328. Dette møde blev aftalt i henhold til partiernes ønsker om at kunne føre det ned i deres respektive grupper, og herunder blev der udvist et særligt hensyn til fremskridtspartiet, fordi det skulle holde møde på et fra de øvrige gruppers møder afvigende tidspunkt.

Derefter blev sagen behandlet fredag den 18. april kl. 8.30 som aftalt og i henhold til den aftalte dagsorden, og ved dette møde meddelte 15 af udvalgets 17 medlemmer, at man var indstillet på at tage stilling til sagen. Dette skete, og et flertal blandt udvalgets medlemmer tiltrådte aktstykket.

Der er ikke – det vil jeg gerne sætte en meget tyk streg under, foranlediget af hr. Maisteds og hr. Askjær Jørgensens bemærkninger – ved at man fastholder den aftalte arbejdsangang tale om nogen afstandtagen fra den generelle procedure, vi har på dette felt, og den generelle procedure er, at ethvert medlem af finansudvalget kan, når det måtte ønske det, forlange, at aktstykker bringes ned her i folketingsalen til afgørelse. Dette princip opretholdes fuldt ud, men på baggrund af de ganske særlig presserende hensyn og på baggrund af den generelle aftale har man altså fulgt den procedure, der her er redegjort for.

Derfor er alt i denne sag behandlet på den måde, det bør behandles, og der er ikke tale om nogen ændring i proceduren som sådan.